

Vinyetes i rialles al voltant de Còrsega

Mentre França viu amb incertesa el projecte de llei d'autonomia de Còrsega, un popular còmic sobre aquesta illa, a càrrec de l'autor bretó Pétillon, ha aconseguit fer riure tant els gals com els corsos. Aquest és un extracte, traduït al català, d'aquest còmic, que ha estat premiat al prestigiós Saló d'Angulema. Una proposta inèdita al nostre país.

El sentit de l'humor d'un autor de còmics francès (bretó), Pétillon, ha aconseguit fer riure tothom en un tema tan punxegut com el de Còrsega, la petita illa mediterrània que és una font constant de maldecaps per a la classe política francesa. En una cinquantena de pàgines surten retratats i estripats, amb gràcia, tots els estereotips, els personatges i els elements del drama, del conflicte cors: gendarmes, policies, jutges, grups armats clandestins, la violència, el sistema de clans, etc. Aquest còmic ha triomfat, s'ha venut ràpidament fins exhaurir-se i ha agradat tant a francesos com a corsos, fins esdevenir un fenomen social. Un fet com aquest sembla impensable a l'estat espanyol en el conflicte basc. Es per pensar-hi.

“La investigació corsa” (*L'enquête corse*), que és el nom del còmic, ha guanyat el premi al millor àlbum publicat a França l'any 2000, al prestigiós Saló d'Angulema, que va tenir lloc el mes de gener passat. Publicat per Alvin Michel, és el dotzè treball de la sèrie *Les aventures de Jack Palmer*, un investigador privat que, en aquest volum sobre el tema cors, viatja a l'illa per lliurar un testament.

L'humor de Pétillon és ben acceptat perquè es riu del mort i de qui el vetlla, és a dir, no és una història de bons i de dolents sinó que treu punta a tots. Queda clar que el seu objectiu és divertir agafant els actors i les situacions i ridiculitzant-los. Per una part, analitza cada un dels components de cada bàndol i les seves relacions internes (les dife-

rents policies franceses, l'aparell judicial, la intervenció dels polítics de París,... i els grups armats clandestins amb les seves rivalitats). I, d'altra banda, barreja uns i altres (policies francesos i independentistes corsos) en un còctel hilarant. L'inspector Palmer, sense voler, es veu involucrat en les batusses entre els gendarmes (tots francesos) i els grups armats independentistes corsos, que semblen gaudir d'un alt grau d'impunitat. Pateix les conseqüències dels enfrontaments entre la munió d'organitzacions corses amb uns dirigents i militants amb vincles familiars i components clànics que els obliguen a respectar les lleis ancestrals de l'hospitalitat i del silenci. També les forces policiaques franceses tenen fortes rivalitats que les porten a actuar descoordinadament. És a dir, com a la realitat, però fotent-se'n per la via del dibuix.

Un altre estament que hi surt ben retratat és el de la justícia. La seva actuació sota pressió i amenaces, la seva inoperància, el seu condicionament respecte els polítics de París que mantenen contactes i arriben a acords secrets amb els grups clandestins corsos. El resultat és una justícia ridiculitzada en una petita illa on proliferen les armes, exploten bombes a dojo, es cobra l'impost revolucionari o hi ha un xantatge generalitzat i els atemptats de represàlia d'un grup contra un altre són moneda corrent. L'humor palesa la impotència de França davant una Còrsega immersa en un clima de violència difusa, quotidiana i generalitzada.

